

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin, înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 4 (256) * Miercuri 13 Ian. 1954 * 4 pag., 15 bani

Despre cravata ta

De ziua aceea îți amintești adeseori cu emoție: sala era împodobită sărbătorește și, ca și tine, colegii, profesorii, instructorul tău erau îmbrăcați cu cele mai frumoase haine.

Stăteai drept, privind drapelul desfășurat al unității. Instructorul s'a oprit în fața ta și ți-a legat la gât cravata ca roșul aprins al focului. Apoi ți-a strâns mâna tare și ți-a spus: „S'o porți întotdeauna cu cinste".

In clipa aceea asupra ta erau ațintite zeci de priviri prietenoase, pline de încredere, care parcă îți spuneau la fel: „Să porți cu cinste cravata roșie". Iar tu te-ai gândit și, răspunzând privirilor lor și gândurilor tale, ai rostit încet dar hotărît: „Voi fi demn de ea".

Tu te-ai legat astfel să înveți cu sârguință, să-ți faci prietenă cartea ca să devii un om pregătit, folositor patriei, să aperi adevărul și să condamni minciuna, să fii cinstit și curajos. E firesc ca toate să le îndeplinești cum ai făgăduit, pentrucă întotdeauna, de-ai fi la școală, acasă sau pe stradă, cravata roșie îți amintește de legământul făcut în ziua de neuitat din copilăria ta.

Iar tovarășii tăi, care după adunare, te-au îmbrățișat bucuroși, au știut că se pot bizui oricând pe tine, că cravata pe care o porți inseamnă că ești gata să răspunzi oricărei chemări, oricărei sarcini ți s'ar încredința.

Mai sunt însă pionieri — deși puțini — care uită de legământul făcut. Chiar deunăzi, un conducător de grupă ne-a povestit:

„In grupa mea este un pionier care vine de multe ori la școală fără cravată. Când îl întrebăm unde-i este cravata, el se scuză:

— Am plecat repede ca să nu întârzii și am uitat-o acasă.

De câte ori nu l-am auzit spunând vorbele astea! Iar noi, care suntem din aceeași grupă cu el, ne temem să-i dăm vreo treabă mai importantă, o sarcină mai grea. Ne îndoim că o s'o ducă la bun sfârșit. Noi socotim că dacă-și uită cravata, el uită că-i pionier, uită care-i sunt îndatoririle".

Noi i-am dat deplină dreptate conducătorului de grupă.

E firesc să ai îndoieli, să nu te poți bizui cu adevărat pe un pionier care nu-și poartă cravata. Asta înseamnă că el și-a uitat legământul de a o cinsti, de a fi demn de ea.

Gândește-te tu, purtător al cravatei roșii: de ce te privesc oare cu atâta dragoste și încredere oamenii care te întâlnesc pe stradă? De ce își pun în tine nădejdi mari profesorii, părinții, instructorii? Pentrucă ei știu că cravata roșie care îți strălucește pe piept dovedește că ești gata oricând să răspunzi cu cinste sarcinilor primite. De cravata ta roșie să nu te desparți nicicând.

DIN NOU LA ȘCOALĂ

După o vacanță scurtă, dar minunată, școlarii de pe întinsul patriei noastre au început din nou lecțiile. Spor la muncă, dragi prieteni!

O mărturisire sinceră

Pe primul pătrar am luat note foarte rele. Aproape la toate obiectele am avut 2. Și asta din pricină că întotdeauna când trebuia să-mi pregătesc lecțiile îmi găseam altă treabă: ba mă duceam la cinematograf, ba mă întâlneam cu alte fete și săream coarda.

— Ești o leneșă! îmi spuneau colegele. Dacă ai vrea să înveți ai putea lua note bune.

— Nu e adevărat! le răspundeam eu. Voi nu vedeți că nu-mi intră în minte nimic din cele citite?

Acum însă dau dreptate colegelor mele. Am fost într'adevăr o leneșă. Pe cel de al doilea pătrar am luat multe note 4 și 5. Mi-am îndreptat notele aproape la toate obiectele.

Sunt hotărîtă ca pe celelalte pătrare din anul acesta să iau numai note bune. Am să repet materia din urmă, fiindcă vreau să trec examenele numai cu note bune.

Maria JURCU
clasa a VI-a A Școala de 7 ani nr. 3 fete Botoșani

CÂTE NOTE ARE SANDA?

Zilele astea m'am întâlnit cu trei prietene la Liceul de fete din Tg. Jiu. Cele trei fete: Sanda Vlădoianu, Ionescu Simina și Huzum Vasilica, vorbeau despre încheerea celui de al doilea pătrar.

— Vreți să vedeți ce note are Sanda? îmi întinse Huzum carnetul de note al Sandei.

— Opt obiecte și în dreptul fiecăruia câte un 5! Te felicit, Sanda, i-am zis.

— Sanda are mai multe note, zâmbi șiret Simina.

— Cum să aibă mai multe note? Eu nu văd mai multe, i-am răspuns mirată.

N'am înțeles cum poate cineva să aibă mai multe note decât numărul obiectelor. Am rugat pe fete să-mi povestească și mie.

...In clasa a V-a B suntem multe fete, începu să povestească Simina. Frâncu Sevastița este una din colegele noastre. A venit anul ăsta dela o altă școală. Sevastița a luat în primul pătrar multe note 2. La Română, Rusă, Matematică nici nu avea alte note. Intr'o zi ne-am adunat în clasă și împreună cu tovarășa instructoare am început să discutăm despre învățătură, despre felul cum învață fiecare.

— Pe Sevastița trebue s'o ajutăm, am zis noi.

— Dar cine s'o ajute?—a întrebat tovarăsa instructoare.

— O voi ajuta eu, spuse atunci Sanda.

Vesele am pornit spre casă. Dacă o s'o ajute Sanda, cu siguranță Sevastița va ști să răspundă bine.

Din ziua aceea, Sanda și Sevastița au învățat de multe ori împreună. Sevastița făcea multe greșeli de ortografie. Scria substantivele proprii cu litere mici, fraze fără punctuație, nu folosea liniuțele de unire. Ca să învețe să scrie corect Sanda îi dicta bucăți de lectură din carte. La Rusă a trebuit să învețe fiecare literă. La Matematică, înainte de a se apuca de rezolvarea problemelor, discutau. Sanda a ajutat-o și la celelalte obiecte.

Intr'o zi Sevastița a fost ascultată la gramatică despre pronumele personal. Toată clasa o asculta cu răsuflarea tăiată. Oare cum o să răspundă? Și Sevastița a răspuns mai bine ca înainte. A primit nota 3. Nota 3 nu e mare, dar pentru Sevastița a însemnat mult. Era prima ei notă 3. Toată clasa era veselă, fericită.

Din ziua aceea Sevastița învăța din ce în ce mai bine. Primea și note mai bune. Chiar și 4. Sanda o ajută și desigur în curând va primi și 5.

— Acum înțeleg, am zis râzând. Intr'adevăr Sanda are mai multe note. Notele bune ale Sevastiței sunt și rodul muncii ei.

R. SÖREG

Noua prietenă

— Vom avea o nouă elevă, vesti Sveta Sâromolotnaia, dând buzna, în clasă. Eu am şi văzut-o.

— Cum arată? se interesară fetele.

— Aşa şi aşa, şi Sveta strâmbă din nas.

Noua elevă, Liuda Cravciuc, intră încet în clasă, se aşeză pe un loc liber lângă Liuda Goponova şi se apucă îndată să scoată din servietă caietele. Liuda Goponova îi scrise un biletel, noua vecină i-l înapoie, fără măcar să se fi uitat la el. Se mărgini doar să spună:

— Mai bine ai asculta ce spune profesoara.

„E o îngâmfată", hotărî Liuda. N'am să vorbesc cu ea.

Dar la lecţia de Limba rusă, când profesoara o chemă la tablă pe Vera Cuzneţ, Liuda nu se putu totuşi stăpâni şi îi şopti noii venite:

— Verca o să facă la greşeli... ca întotdeauna! Ne vom distra de minune.

Intr'adevăr, într'o propoziţie scurtă Vera făcu trei greşeli.

In clasă se auziră râsete. Vera se uită intimidată la tovarăşele ei, apoi la tablă. Işi văzu îndată greşelile şi începu să le îndrepte.

— De ce râd fetele de Vera? o întrebă Liuda pe Sveta în pauză.

— Pentrucă e uitucă şi distrată.

— In clasa în care am învăţat eu până acum, nu râdeam de tovarăşele care greşeau ci le ajutam, observă Liuda.

— Ia te uită, nici n'a venit bine şi a început să ne dea lecţii, pufni Sveta.

Liuda nu-i răspunse nimic şi fugi pe coridor după Vera.

— Vera, hai să scriem împreună dictări, îi propuse ea ajungând-o din urmă. Vera se uită neîncrezătoare la noua elevă: „Nu cumva s'a apucat şi Liuda să-şi bată joc de ea?" De aceea îi răspunse nu prea binevoitoare:

— Pot să învăţ şi singură

— Fireşte că poţi. Dar eşti cam distrată. Uite, o să învăţăm împreună cum să fim atente.

Incepând chiar de a doua zi, Liuda îi dictă Verei un fragment din manualul de literatură. Şi continuară tot aşa de două-trei ori pe săptămână. Vera începu să capete la dictare nota 4.

— Ce s'a întâmplat cu Vera? Nu mai face greşeli, îşi spuneau fetele nedumerite.

— Mi-a ajutat Liuda, le răspundea Vera, mândră de noua sa prietenă.

— De ce nu ne-ai spus şi nouă despre asta?

— Ce era să spun? se miră Liuda. Am învăţat împreună şi... atât.

Nu ştiu cum, cu totul pe nesimţite, Liuda Cravciuc ajunsese foarte folositoare în clasă. Şi asta nu numai pentrucă învăţa foarte bine şi era gata întotdeauna să explice colegelor ei ceea ce nu înţeleseseră. Odată, tot detaşamentul şi-a pus în gând să înveţe un nou cântec, dar ce cântec anume nu s'au putut nicidecum înţelege.

— Ieri la radio s'a transmis un cântec nou. Eu îl ţin minte, spuse Liuda şi cântă prima strofă. Cântecul era vioi şi vesel. Le-a plăcut atât de mult tuturor, încât pionierele hotărîră să-l înveţe neapărat. Altă dată, Ira Elebanova şi Sveta Sâromolotnaia au primit sarcina să facă pentru o adunare macheta canalului Volga-Don. Mult timp ele n'au reuşit să facă nimic, iar când s'au dumirit în sfârşit cum să întocmească frumos macheta, au văzut că până la adunare le rămăsese numai o zi.

— N'o să izbutim, spuse Ira cu un gest de desnădejde.

— Poate o s'o terminăm după adunare, propuse sfioasă Sveta.

— Ce tot spuneţi fetelor! se amestecă şi Liuda în vorbă. N'a mai rămas mult de făcut. Fiindcă sunteţi obosite, de aceea vi se pare că n'o să izbutiţi. Apucaţi-vă de vopsit, decupaţi, iar eu o să lipesc.

Macheta a fost terminată chiar în seara aceea Fetele s'au întors acasă împreună.

— Când ai venit tu în clasa noastră, Liuda, spuse Sveta, m'am gândit: „E prea tăcută, se vede că numai la ea se gândeşte. Ce folos poate să aducă ea detaşamentului nostru?"

— Şi când colo, Liuda s'a dovedit o prietenă bună, adevărată, continuă Ira.

...Acum la mâneca uniformei Liudei Cravciuc sunt cusute cu grijă două trese de conducătoare de detaşament. După cât se vede, ceeace i-au spus Liudei pe drum Sveta şi cu Ira, a fost şi părerea întregului detaşament. Conducătoare de detaşament a fost aleasă cea mai harnică şi respectată pionieră!

C. CIUMACOV
Oraşul Kiev, Şcoala medie de fete nr. 94

FAPTA EROICĂ A UNUI OFIŢER COMSOMOLIST

Cu câteva zile înainte de a se încheia anul 1953, numele ofiţerului sovietic Alexandr Grigorievici Ivanuşchin a devenit cunoscut în întreaga Republică Democrată Germană. Ofiţerul sovietic a săvârşit o faptă deosebit de eroică.

...S'a întâmplat în oraşul Naumburg. Pe o stradă a izbucnit un incendiu. Flăcările au cuprins o casă în care erau trei copii mici cu mama lor. Fără să stea pe gânduri, locotenentul-major Ivanuşchin a pătruns în casa aprinsă ca o torţă, salvând dela moarte mama şi copiii.

In urma arsurilor căpătate în incendiu, ofiţerul sovietic a fost internat într'un spital. Printre numeroşii săi vizitatori s'a aflat de curând şi primul ministru al R.D. Germane, tovarăşul Otto Grotewohl.

— Am aflat de fapta dumneavoastră eroică... Este o mărturie minunată a prieteniei dintre popoarele noastre — a spus primul ministru.

— Datoria noastră este de a ajuta pe oameni, în primul rând pe copii, ori de câte ori este nevoie — a răspuns Alexandr Grigorievici Ivanuşchin. Eu sunt comsomolist, educat de partidul comunist.

Tovarăşul Otto Grotewohl a urat ofiţerului sovietic însănătoşire grabnică şi în semn de recunoştinţă i-a oferit în dar o mică bibliotecă cu cărţi în limba rusă.

Pentru belşugul poporului

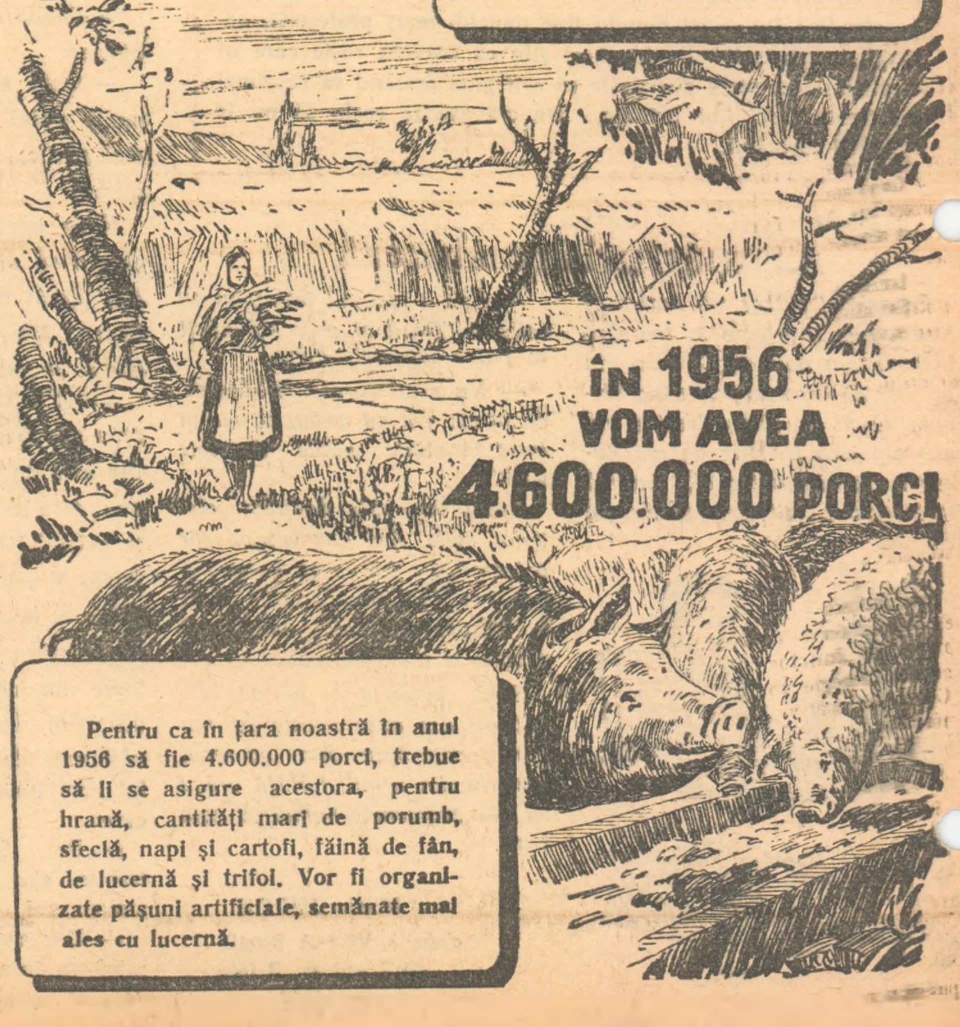

In ţara noastră vor exista în anul 1956, 13.800.000 oi. Va fi mărit mai ales numărul oilor de rasă cu lână fină şi semifină.

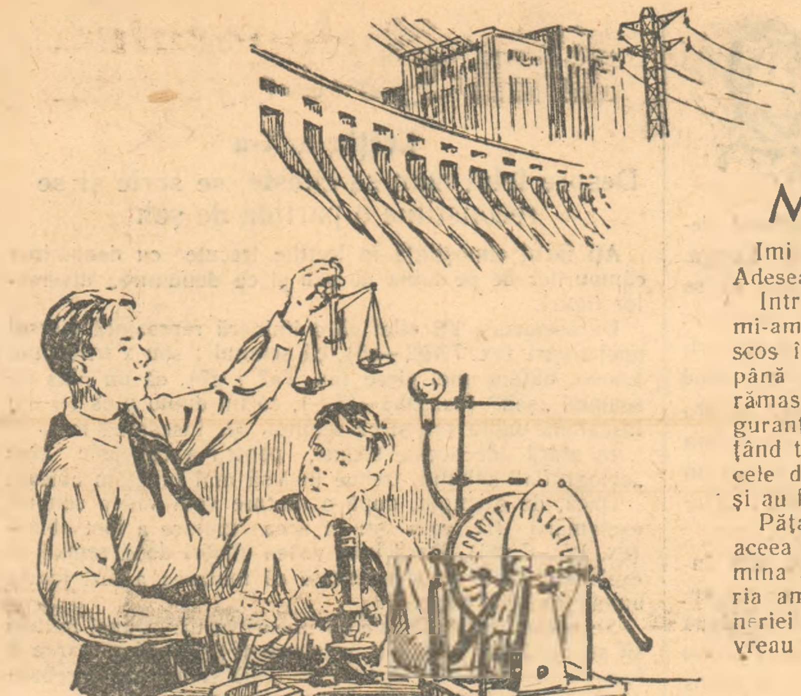
Pentru ca hrănirea şi întreţinerea oilor să fie îmbunătăţite e nevoie de păşuni bune şi adăpători.

Pentru ca în 1956 să existe 1.240.000 de cai este necesar să li se asigure hrană bună şi îndestulătoare, grajduri bune. Vor fi înfiinţate centre pentru creşterea mânjilor.

Pentru ca în ţara noastră în anul 1956 să fie 4.600.000 porci, trebue să li se asigure acestora, pentru hrană, cantităţi mari de porumb, sfeclă, napi şi cartofi, făină de fân, de lucernă şi trifoi. Vor fi organizate păşuni artificiale, semănate mai ales cu lucernă.

FIZICA

M'am întâlnit cu fizica

Imi place mult fizica şi mai ales electricitatea. Adesea caut aplicarea legilor ei în practică.

Intr'o zi, privind întrerupătorul de lumină, mi-am zis: „Cum o fi făcut contactul?" Am scos întrerupătorul, l-am sucit, l-am învârtit, până am auzit deodată pac!... La început am rămas nedumerit. Nu ştiam de ce s'au ars siguranţele. Mai târziu mi-am dat seama că scoţând tăbliţa de ebonit şi apoi aşezând-o la loc, cele două fire care nu erau izolate s'au atins şi au făcut scurt circuit.

Păţania asta ne-a făcut să rămânem în seara aceea fără lumină şi fără sonerie. A doua zi lumina a fost reparată de... altcineva Insă soneria am s'o repar eu. Acum studiez schema soneriei electrice pentrucă mâine sau poimâine vreau să mă apuc de lucru.

Teodor GEORGESCU
cl. a VI-a Şc. de 7 ani
Găvana-Piteşti

Vom cunoaşte mai multe

Ca să înţelegem mai bine cum funcţionează motorul Diesel, am vizitat moara din comuna noastră. Tovarăşul profesor ne-a explicat la ce foloseşte fiecare piesă. In mintea noastră s'a întipărit mai bine acum fiecare părticică a acestui motor şi felul cum funcţionează.

Această vizită a fost doar începutul. Vom mai face asemenea vizite şi la fabrici sau uzine din raionul şi regiunea noastră. In felul acesta vom cunoaşte tainele fizicii.

Cleopatra HOBJITA
cl. a VII-a Fălciu — reg. Bârlad

POVESTE ADEVĂRATĂ

„Un corp cufundat într'un lichid este împins, de jos în sus, cu o putere egală cu greutatea lichidului deslocuit de corp".

Vasul nostru comercial naviga pe Dunăre. Noaptea învăluia în beznă albia bătrânului fluviu. Nava înainta încet, cu băgare de seamă, pentrucă în întuneric se putea întâmpla un abordaj sau chiar o ciocnire. La proră, marinarul de cart era numai ochi şi urechi.

Deodată liniştea nopţii fu întreruptă de glasul marinarului de cart, care semnală că în faţa navei se ivise un corp plutitor. Curentul fluviului împingea cu repeziciune obstacolul în spre noi şi ciocnirea n'a putut fi evitată. Nava noastră fu lovită din plin şi peretele unuia dintre compartimentele vasului fu găurit.

Prin spărtură apa năvăli învolburată în compartimentul navei. Ce era de făcut? Să oprim şuvoiul apei era cu neputinţă. Spărtura era mare şi nu putea fi reparată în scurt timp. Imi dădeam seama ce primejdie ne ameninţă şi am ordonat pe dată să se închidă ermetic uşile compartimentului inundat.

Vaporul a fost lovit, totuşi nu s'a scufundat. De ce? Dacă nu am fi închis ermetic uşile compartimentului inundat, apa ar fi pătruns în întreg vasul. Greutatea vasului ar fi ajuns mai mare decât greutatea de lichid deslocuit şi s'ar fi scufundat. Cantitatea mică de apă care a pătruns într'un compartiment nu a îngreuiat aproape deloc vasul. Astfel am putut să ne continuăm drumul.

Iată cum a fost salvată viaţa navei şi a echipajului. Spărtura a fost în urmă astupată şi apa aruncată afară cu pompele...

C. MIHAIL
comandant de vas

De opt ori de ce

1. De ce, iarna, oricât de bine ar fi chituită o fereastră totuşi pătrunde frigul?

2. De ce ochii noştri nu simt frigul?

3. De ce ghiaţa se formează numai pe partea dinăuntru a ferestrelor?

4. De ce paharele cu faţete se sparg mai uşor decât cele netede, când turnăm în ele apă fierbinte?

5. De ce suflăm asupra ceaiului fierbinte ca să se răcească?

6. De ce ceainicele electrice trebue să fie strălucitoare?

7. De ce, după ce amestecăm ceaiul din pahar, firişoarele de ceai se adună în centrul fundului său? Fiind mai grele decât apa, s'ar părea că sub acţiunea forţei centrifuge ele ar trebui să se lipească de pereţii paharului.

8. De ce râurile inti îngheaţă mai târziu decât cele domoale?

Am ajuns la vreme

„Conductibilitatea termică a corpurilor diferă: există corpuri bune şi corpuri rele conducătoare de căldură".

Eram la sfârşitul unei curse lungi. Totul mergea bine, când, înainte de a începe un urcuş, zăresc termometrul în scădere, iar acul manometrului îmi indica acelaşi lucru: presiunea în scădere.

— Ce-i asta, tovarăşe mecanic? Presiunea aburului scade! Cum vom putea urca panta?

— Să micşorez admisia aburului! zise mecanicul, apucând maneta de comandă.

— Mai degrabă cred că s'a depus din nou funingine pe ţevi. Din pricina ei trece atât de greu căldura dela foc la apă.

Din fizică ştiam că funinginea este rea conducătoare de căldură, de aceea am şi pus în funcţiune dispozitivul pentru curăţirea ţevilor de funingine. Peste câteva minute i-am spus cu bucurie:

— Priveşte, tovarăşe mecanic! Acul manometrului bate spre dreapta. Avem acum presiune în cazan!

După puţin timp am ajuns la destinaţie fără întârziere.

Teodora ZAINESCU
fochistă stahanovistă depoul de locomotive „Chivu Stoica"

Are Teodor dreptate?

Pe Gabriel Nicolae şi Insurăţelu Teodor i-am cunoscut la şcoală, pe coridor, puţin înainte de a suna de intrare. Discutau cu aprindere:

— La drept vorbind, fizica nu prea are aplicaţii! susţinea Gabriel.

— Cum poţi spune asta?! căuta să-l convingă Teodor. N'ai văzut câte experienţe interesante facem in laborator?!

— Experienţele-s experienţe, şi aplicaţiile-s aplicaţii! N'au, după câte cred eu, nici... sau aproape nici o legătură!

Clinchetul clopoţelului vestea sfârşitul recreaţiei.

— Uite, acum nu pot să-ţi arăt că nu-i chiar aşa cum spui, dar după oră...

— Hai mai bine'n clasă să nu întârziem! Ştiu eu că... dar Gabriel nu-şi mai termină fraza începută.

★

Ora de Fizică. In sala laboratorului, elevii urmăresc cu atenţie explicaţiile profesoarei despre „Transformarea energiei calorice în energie mecanică". Cuvintele-i clare se întipăresc bine în mintea băieţilor.

— Umplem un vas cu apă, îl acoperim şi-l punem pe foc. Sub acţiunea căldurii, apa începe să fiarbă; forţa vaporilor, devenind din ce în ce mai mare, saltă capacul. Iată o experienţă simplă care are aplicaţii numeroase: în maşinile cu aburi pistoanele, şi odată cu ele întreaga maşină, sunt puse în mişcare prin forţa vaporilor. Se produce energia mecanică. Aşa se întâmplă la locomotive, la locomobile, la turbinele cu aburi.

Privirile lui Teodor se îndreptară spre Gabriel, de parcă ar fi vrut să spună:

— „Şi tu care spuneai că fizica n'are aplicaţii!"

După explicaţie, elevii au trecut să facă experienţe. Să-i fi văzut pe tinerii fizicieni cu câtă pricepere şi îndemânare mânuiau aparatele! Victor Caragescu a pus pe tripied un vas cu apă. Popescu Florin a dat foc lămpii de aragaz, iar Insurăţelu Teodor a acoperit vasul cu un capac pregătit mai dinainte.

Peste câteva minute apa a început să fi... privirile băieţilor erau aţintite ... vasului.

„Oare vaporii vor fi în stare să salte capacul?" In laborator era linişte. Doar fâsâitul apei din vas se mai auzea. Deodată apa începu să clocotească şi capacul prinse să salte uşor.

— A reuşit! A reuşit experienţa! exclamă cu bucurie Marinescu Vasile.

— Aceasta este forţa aburilor de care vă vorbeam, îşi închee lecţia tovarăşa profesoară.

In recreaţie, băieţii s'au întâlnit din nou pe sală. Gabriel se apropie de Teodor

— Cred că ai puţină dreptate! In ora aceasta mi-am dat seama că fizica are şi câteva aplicaţii, spuse el.

— Cum „câteva"?! repetă Teodor.

— Da, pentru că deabia atunci când mă voi convinge, aşa cum spui tu, că fizica are multe, multe aplicaţii voi striga sus şi tare: „Teodor are dreptate!"

Cei doi prieteni din clasa a VII-a dela Liceul de băieţi din Buzău, prinzându-se de mână, au fugit apoi în curte să se joace.

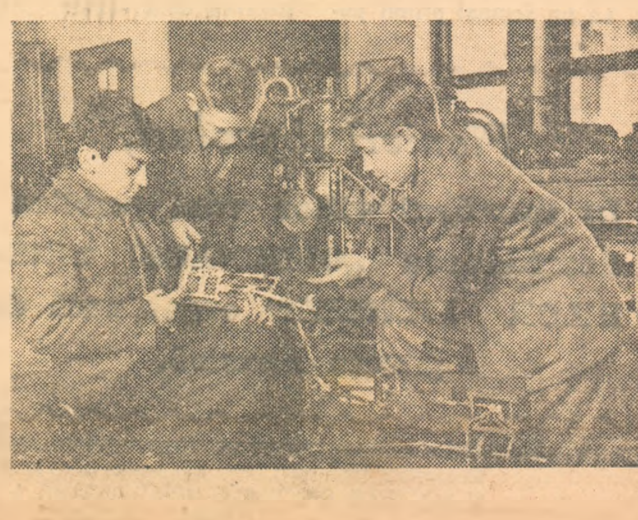
★

De atunci au trecut multe zile. In orele de clasă şi în laborator, Gabriel Nicolae ascultă cu multă atenţie lecţiile de fizică. El urmăreşte cu interes mai ales când se vorbeşte despre numeroasele aplicaţii pe care fizica le are în viaţa de fiecare zi a omului, în ştiinţă şi în tehnică.

A. LISEANU

★

— Ca să înţelegem mai bine cum funcţionează motorul cu aburi din faţa noastră să cercetăm mai întâi macheta, le propune Raifura Alexandru celorlalţi membri ai cercului de mecanică dela Palatul pionierilor. Iosif Marin şi Belei Andrei sunt de acord. Şi cei trei prieteni au cercetat, piesă cu piesă, motorul.

★

Citiţi cartea:

Inimoşii

de GICA IUTEŞ

Am intrat în clasa a VI-a. Frumoasă clasă! Bănci curate, pe pereţi hărţi desenate de copii, ghivece cu muşcate roşii în ferestre.

Trebue să fie un detaşament fruntaş detaşamentul clasei a VI-a, mă gândeam eu. Şi cercetând clasa mai cu de-amănuntul, am descoperit ceva ciudat. Din tr'un colţ al gazetei de perete, o albină cu o lăbuţă comic ridicată în sus îmi făcea semne tainice. M'am dus mai aproape de ea şi-am privit-o cu luare aminte:

— Eu sunt „Albina vorbăreaţă", mi-a zis ea. Toţi şcolarii mă cunosc; sunt cel mai vestit doctor al clasei şi aproape fiecare a avut de-a face cu mine. Cum aflu că unul zace de vreo boală, îl şi înţep cu acul meu şi pe dată se vindecă. Dacă nu-i ajunge o înţepătură, îl mai înţep o dată. Aşa, de pildă, l-am lecuit pe Dinu Enache de întârziat, pe Octav Langa de rontăit seminţe, pe Amatei Ana de plâns. Văd că nu-i cunoşti pe pionierii din clasa a VI-a. Buni băieţi, silitori şi inimoşi; lasă că nici fetele nu sunt mai prejos! S'o vezi pe Tina Herban, redactorul gazetei de perete. Când îşi răsuceşte fără rost vârful codiţelor înseamnă că ceva nu merge bine. Işi frământă mintea şi-şi răsuceşte codiţele şi nu se lasă până nu încearcă tot ce ştie ca s'o scoată la capăt. Chiar şi acum e în mare încurcătură: „albinițo în sus şi albinițo în jos, cum să-i împăcăm, cum să-i facem să înţeleagă că aici e în joc cinstea detaşamentului, nu a cercului de Geografie sau Istorie?"

Intr'adevăr, vorbăreaţă albină mai aveau cei din detaşamentul V, din clasa a VI-a! Pe toate le ştia. Cu ajutorul ei am aflat ce plănuiau acum, în preajma vacanţei de primăvară, cercul „istoricilor" şi cercul „geografilor" şi de unde se pornise toată tărăşenia. Totul începuse dela anunţul pe care „Ea" (Stela, instructoarea detaşamentului V) îl afişase ieri şi care glăsuia astfel:

— „Detaşamente! Pregătiţi-vă din vreme pentru serbarea celor mai interesante şi celor mai

frumoase adunări tematice! Detaşamentul fruntaş va fi premiat şi va avea dreptul să-şi alcătuiască singur itinerariul unei excursii în timpul vacanţei de vară".

Ce se mai plimbau cu imaginaţia „geografii"! Se şi vedeau câştigătorii concursului şi-şi alcătuiau itinerariul excursiei. Nu erau ei cei mai tari? Organizaţi, nu glumă! Cine înfiinţase Punctul de Explorare Antarctic, prevăzut cu telegraf, barometru şi documente de specialitate? Ei, cei din cercul de Geografie: Dinu Enache, Gyuri Nemeth, Ştefănel Vertea şi încă vreo câţiva. Dar cine era în stare să întreprindă cercetări istorice şi arheologice din cele mai îndepărtate epoci, să descopere urme ale existenţei unor principi medievali în castelul Huniazilor? „Istoricii", Iorgu Hurduc, conducătorul detaşamentului şi Octav Langa. Aşa aflăm cum au ajuns să se certe cei mai buni prieteni: Iorgu şi Ştefănel, şi cum lucrurile s'au încurcat şi mai rău când moş Pişta a desfiinţat tabăra „geografilor" şi când deasupra casei lui Ştefănel s'a poticnit un smeu făcut din filele cărţii „Viaţa lui Roald Amundsen".

Au mai urmat şi alte întâmplări ciudate care au venit cu repeziciune una după alta: linia pe care erau scrise apele Asiei şi care a ajuns în mâna profesorului de Geografie, fuga lui Ştefănel la Constanţa şi... Dar toate acestea le găsiţi în carte, unde aflaţi şi deslegarea tuturor încurcăturilor şi, cum spunea Tina, vă daţi seama care este adevărata prietenie. Atunci, o să întrebaţi voi, oare toată istoria s'a pornit numai dela anunţul dela gazeta de perete?

Mi se pare că el a fost doar un prilej în plus pentru cei dintr'a VI-a ca să se convingă ce lucru de preţ e unitatea într'un colectiv şi, în cazul de faţă, cum se câştigă un concurs pe detaşamente.

Ileana POPESCU

ŞAH

Lecţia a X-a

Despre felul cum se citeşte, se scrie şi se reconstitue o partidă de şah

Aţi făcut cunoştinţă în lecţiile trecute cu denumirea câmpurilor de pe tabla de şah şi cu denumirea diverselor figuri.

De asemenea aţi aflat că o linioară reprezintă mersul unei figuri (ex. 7Ng2—c6), că semnul : sau x înseamnă luarea, bătaia unei piese (ex. Ta7 : g7), că un plus înseamnă „şah" (ex. Da3—f3+), că un dublu plus (++) înseamnă dublu şah şi că semnul ≠ înseamnă mat.

In afară de aceste semne, pentru a cunoaşte bine „ortografia" şahului, trebue însă să mai învăţăm câteva.

Dacă, de exemplu, după o mutare vom vedea semnul exclamării (!), vom şti că acea mutare a fost bună (ex. 12... Cg8 !). Dacă vom vedea uneori două semne de exclamare (!!) asta înseamnă că mutarea a fost foarte bună (ex. Ra7 : a 8 !!).

Se poate însă întâmpla ca uneori în urma unei mutări să se pună un semn de întrebare (?). Adică mutarea a fost slabă. (Ex. 32... Dg1?), iar două semne de întrebare (??) arată că s'a făcut o greşeală gravă.

Uneori vom întâlni şi semnul ∞ , adică mutare indiferentă, fără importanţă.

Cu semnul 0—0 se notează rocada mică iar cu 0—0—0 rocada mare.

Şi acum, odată ce cunoaştem tot alfabetul şahului, să încercăm a nota, a citi şi a reface după cele scrise, două scurte partide de şah.

I. 1. e2—e4, e7—e5, 2. Cg1—f3, d7—d6 3. Nf1—c4, Nc8—g4 4. Cb1—c3, h7—h6?. 5. Cf3 : e5 !!, Ng4 : d1 ? 6. Nc 4 : f7, Re8—e7, 7. Cc3—d5 sau cu notarea prescurtată: 1. e4e5, 2. Cf3d6, 3. Nc4Ng4, 4. Cc3h6?, 5. C : e5 !! N : d1, 6. N : f7+Re7. 7. Cd5 ≠

II. 1. d2—d4, d7—d5 2. c2—c4, cf8—f6 ?, 3. e2—e3, a7—a6? 4. Cg1—f3, d5 : c4? 5 Nf1 : c4, Nf8—g4? 6. Cf8—e5, Ng4—h5 ! 7. Dd1:h5!!, Cf6:h5, 8. Nc4:f7 ≠ sau prescurtat:

1. d6 d5, 2. c4 cf6?, 3. e3 a6, 4. Cf3 d : c4 ?, 5. N : c4 Ng4?, 6. Ce5 Nh5 ! 7. D:h5 !! C:h5 8. N : f7 ≠

Temă.

Deschideţi o revistă sau o carte oarecare de şah şi faceţi exerciţii de citire şi reconstituire pe tabla de şah a partidelor citite.

(Să treceţi peste cele notate în paranteze).

Alioşa Ptiţân îşi formează caracterul

Intâmplările acestea şi altele în legătură cu acest băiat le puteţi vedea în filmul „Aventurile lui Alioşa Ptiţân".

Alioşa Ptiţân încă nu este pionier, dar visează să poarte cravata roşie. El învaţă bine şi este ascultător. Dar e foarte distrat. In timpul lecţiei scoate din ghiozdan un ghem de aţă. Incepe să râdă şi să vorbească. Olga Vasilievna îl mustră. Alioşa dă vina pe bunica, spunând că ea îi pregăteşte ghiozdanul.

— De ce nu ţi-l pregăteşti singur? Fii mai independent! îi spune Olga Vasilievna.

Profesorul, la rândul său, îl sfătuieşte pe Alioşa să-şi ducă singur până la capăt orice lucru inceput.

Şi iată-l pe Alioşa Ptiţân pus la încercare: el se oferă să arate Moscova unei bunicuţe şi nepoatei sale care sunt în treacăt prin Capitală. Dar ce să facă? Este aşteptat la patinoar!

El îşi aduce aminte că un lucru început trebue dus până la capăt. Alioşa rămâne cu cei doi oaspeţi.

Patinatorii dibaci

Se formează două echipe de câte 7—8 patinatori care se aşează înapoia unei linii. In faţa fiecărei echipe se pun 4—5 obstacole (lemn, căciulă sau bulgări de zăpadă) aşezate la o distanţă de 5 m. unul de altul. Fiecare echipă are câte un băţ îndoit la capăt cu care patinatorul trebue să conducă printre obstacole o minge. La un semnal primii patinatori din ambele echipe încep întrecerea, iar după ce se duc şi se înapoiază şerpuind mingea printre toate obstacolele, predau băţul următorului patinator. Câştigă echipa care termină mai repede.

Dacă unul din patinatori nu a ocolit toate obstacolele el trebue să se întoarcă şi să înceapă întrecerea dela capăt.

Pionieri şi şcolari,

In numărul viitor vom publica deschiderea „OLIMPIADEI TINERILOR FIZICIENI" organizată de gazeta noastră.

Redacţia: Bucureşti, str. Academiei Nr. 17 Tel. 6.09.26 — Administraţia: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii